

ÖKKV 30 år Jubileumsutställningar

Örnsköldsviks Museum & Konsthall
och Galleri Lokomotiv, till 30 okt.

Nu har Kollektiva konstnärsverkstaden i Örnsköldsvik äntligen blivit 30 år och kan väl anses som medelålders vid det här laget, har hittat sin form och förhoppningsvis fått lite lugn och ro efter alla nedläggningsshot. Verkstaden ser i alla fall ut att blomstra. Speciellt som det nya Galleri Lokomotiv tillkommit i inglasningen mellan Örnsköldsviks nya Resecentrum och Kulturfabriken. Det är en snygg sammanlänkning. I galleriet visas - samtidigt som de 30 åren firas - verk av alla de som fått motta ÖKKV:s grafikstipendium under åren. Kanske har det delats ut under trettio år. Jag vet inte men en av de första stipendiaterna var i alla fall Hasse Hasselgren. Han var under flera år, nu för länge sedan, lärare i grafik på Ålsta folkhögskolas konstlinje. I utställningen visas hans färgetsning "Imperiet försvinner".

Kollektivverkstadens egna aktiva medlemmar, nästan alla, är med i samlingsutställningen på museets konsthall. Det är en spretig och ojämn utställning, men rolig och inbjudande också, med många intressanta variationer i färg, form och konstnärligt uttryck. Ulf Edberg står för lekfullheten med sin randiga och färggranna slips av 120 000 stickade maskor. Den kostar 120 000 kronor och heter också "120 000". Den stickade slipsen hänger från en grenklyka i taket och ser ut som en mätt boorm, som kikar ner på betraktaren. Stefano Beccaris träsnitt "Tokyobilder by night" I och II, har också något av en betraktares nyfikna öga över sig. Den starka rörelsen i bilderna kommer av det nattliga flimret från neon och bilstrålkastarljus. Det blir till långa, svepande streck i nattmörkret.

Även Dag Wallins lilla täta emalj "Samtal" har det rätta lekfulla uttrycket, fjärran från all självhögtidlighet. Det ser nästan ut som om två indianhövdingar sitter och röker fredspipa med kropparna fulla av innebörd. I blickpunkten, när man kommer in i rummet strax intill, hänger porträttet av en liten flicka med runda kinder och slutna ögon. Det är gjort i något som kallas digigrafi och har ett intensivt och mycket vackert ljus över sig. Konstnären Marianne Saapunki kallar det "Privat område I".

Nic Langendoens "Glömt landskap" har också en inneboende varm glöd. Han har gått ner betydligt i format sedan utställningen jag såg för några år sedan på Västerbottens museum där han visade flera megastora målningar. Också de med en stark glöd i färgerna. Överraskar gör även Jan K Persson med sin akrylmålning "Vid händelsehorisonten". Inte för storleken utan mer för att han mitt i alla beigefärgade fototryck med sig själv i centrum plötsligt visar denna utsökta akrylmålning.

Jan K Persson är också en av de två aktörerna i den Performance som visas utanför Resecentret. Den andre är Bill Olsson. Scenariot är följande: En svartklädd man med öronkåpor går med resväska och långa, tveksamma steg. Han lyssnar inåt och tar ut färdriktningen. En vitklädd man närmar sig och avtäcker så småningom en tavelram vid ett övergångsställe, hjälper den svartklädde att ta ett stort steg in och igenom tavlan. Väl på andra sidan fortsätter den svartklädde sin vandring mot havet och den vitklädde mot sina okända mål.

Mer sådan Performance! Det ger ett eftertänksamt sug i tillvaron.

Text: Karin Lundquist
Foto: Jonas Lundquist

Volym 2010-10-18